

—Πες μου τὸ εἶδες τὸ παλάτι ποῦνε
ψηλὸ παλάτι στὴν ἀκρογιαλιά;
Τὰ νέφη ἀπὸ πάνω του περνοῦνε
χρυσοθαμμένα καὶ τραυταφυλλιά.

Θαρρεῖς νὰ σκύψῃ στὸν καθρέφτη, ὅπου
στὰ κρουσταλλένια τοῦ γυαλοῦ νερά.
Θαρρεῖς τραβάει νὰ φτάσῃ τὴ νεφέλη
ποῦ τὴ χρυσοῖει ἢ δύση ἢ φλογερὰ.

—Τὸ εἶδα, ναί, ἐλ' ὁμορφιά καὶ χάρι,
τὸ ἀψηλὸ παλάτι στὸ γυαλό.
ἀπάνωθ' ἐν ταργυρῷ φεγγάρῳ,
τριγύρω του ἕνα σύγνεφο θολό.

—'Ακουσεσ τὸν ἄερά αὐτοῦ νὰ ψάλλῃ
τὸ κύμα, ποῦ σαλεύει θροασερό;
'Ακουσεσ ἀπ' τὴ σάλα τὴ μεγάλη
παιγνίδι καὶ τραγοῦδι γιορτερό;

—Οἱ ἄνθρωποι κοιμόντανε στ' ἀνώγεια,
τὰ κύματα χαμαὶ στὴν ἀμμουδιά.
'Ακουσά ἀπὸ τὴ σάλα μοιρολόγια
ποῦ μοῦ ἐρραγίσαν τὴ φτωχὴ καρδιά.

—Τὸ βασιλιά τὸν εἶδες νὰ γυρίῃ;
μὲ τὴ βασίλισσά του τὴ κυρά;
Τὴν κόκκινο μαντύα νάνεμίζῃ
καὶ τὴ χρυσὴ κορώνα νὰ φορᾷ;

Δὲ εἶδες πῶς συνώδευαν μιὰ νέα
μὲ γλυκερὴ χαρὰ μιὰ κοπελλιά,
ὡσὰν τὸν ἥλιο λαμπερὴ καὶ ὠραία;
μὲ τὰ χρυσᾶ, τὰστραφτερά μαλλιά;

—Τοῦ εἶδα τοὺς γονιοὺς. Τὸ μετωπὶ
(τοὺς)
δὲν ἴσωςτέφε ἢ κορώνα φωτεινά.
Στὰ μαῦρα βουτηγμένοι ἦσαν οἱ δύο τοὺς.
τὴν κόρη—δὲν τὴν εἶδα πούθενά.
(Μετὰφρ. Γ. ΒΙΖΥΗΝΟΥ)

Στὴ Νορβηγία ἡ 'Αϊθερί, ἡ πάπια τῆς
(θαλάσσης,
στὴν μαλακίμ', ἀκρογιαλιά ψηλά πάνι νὰ
(φωλιάσει).
Μαδάει ἀπὸ τὴ στήθη τῆς τὸ πομπουλόχουνο
(τῆς,
καὶ κάνει μιὰ ζεστή μ' αὐτὴ, μιὰ μαλακίμ'
(φωλιάσει).
Μᾶρχονται μ' ἀπληγχνὴ καρδιά στὸν ἔχθρον οἱ
(ψαράδες,
καὶ τῆς κουρσεύουν τὴ φωλιά ὡς τὸ στενὸ τὸ
(χνοῦδι).
Αὐτὸ δὲν σέει μὲς ἰσὸ πούλι τῆς, πῶς τῆς
(ἀγίατης)
Ξαναμαδάει πᾶ στήθια του, Κι' αὐτοὶ ξανα-
(προβάλλουν,
καὶ παίρνουν ὅ,τι ἔρριψεν. Μά, ἀκούραστο
(κ' ἐκεῖνο,
σὲ βροχὸν φέρει τὴ φωλιά ξεκορμινάει νὰ
(φτιάχνῃ).
Τρίτῃ φορὰ κουρσεύουν τὴν καὶ δὲν ἔρριπν
(χνοῦδι).
Τότε κ' αὐτὸ τὴν ἀνοίξῃ, μὲ στήθια μὰ τῶν
(μὲνα,
ἀνοίγει, νύχτα τὴν φτέρὰ καὶ πᾶν μακριὰ στὸ
(νέκρο,
ἐκεῖ ποῦ περισσότερο χρησιμοποιοῦν τὰ σπέρνια
(Μετὰφρ. Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΥ)

